

φλογῶν τῶν περίξ καιομένων οἰκιῶν, διέταξε τὸ σῶμα τῶν ὀπλοφόρων του νὰ σχηματισθῆ εἰς τετράγωνον, ἤσφάλισεν ἐν αὐτῷ τὰ πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Τράπεζαν προσφυγόντα γυναικόπαιδα καὶ τὴν οἰκογένειάν του, καὶ οὕτω κατῆλθε διὰ μέσου τῆς πυροπολουμένης πόλεως εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀνήγγειλε πρῶτος εἰς τὸν Σεῖμοῦρ τὴν φυγὴν τοῦ Ἀραβῆ καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ ναυλοχοῦν ἐν αὐτῷ πολεμικόν «Ἑλλάς».

Τοιοῦτος ἐν μικρογραφίᾳ ὁ ἀνὴρ, οὗ τὴν συμπαθῆ φυσιογνωμίαν μετὰ χαρᾶς βεβαίως θὰ συναντήσωσιν ὄδε οἱ πολλαχοῦ, ἰδίως δὲ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ, πολυπληθεῖς ἀνχνῶσται τοῦ Ἡμερολογίου.

ΜΑΖΥ ΤΗΣ

ΕΔΩ κί' ἐκεῖ στὸν οὐρανὸ λάμπει κανένα ἀστέρι
Καὶ τὸ φεγγάρι τὸ χρυσὸ γλυκὰ φεγγοβολᾷ.
Σφίγγω θερμὰ τῆς εὐμορφῆς μελαχροινῆς τὸ χέρι
Καὶ 'κείνη μὲ τὸ χέρι της μὲ σφίγγει ντροπαλᾷ.

Καὶ στὴ φῶλνά του κούρνιασε τὸ ἀθῶο περιστέρι,
"Ἐν ἀστρο ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ κατακυλᾷ,
Μέσα 'ς τῶν δένδρων τὰ κλαδιὰ σιγὰ φυσᾷ τὸ ἀγέρι
Θαρρεῖς κί' αὐτὸ ἐρωτικά πῶς τῆς κρυφομιλᾷ.

'Ἡ πρώτη μου συνέντευξις ἦταν αὐτὴ ἡ βραδειά.
'Ἡ κόρη ἀπ' τὴν συγκίνησι, μὲ μάτια σθαλιστὰ
'Ἀφῆκε στὴν ἀγκάλῃ μου νὰ πέσῃ τὸ κορμί της.

Χεῖλη μὲ χεῖλη ἐσμίξανε, καρδιὰ μὲ τὴν καρδιά,
'Ἄχ! ποῖος τὴν εὐτυχία του στὰ χέρια του βαστᾷ,
'Ὅπως ἐγὼ τὴν ὦρ' αὐτὴ ποῦ ἤμουνα μαζύ της.

Μ. Δ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ
